

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa J. B.
przeciwko E. S. B.
o ochronę dóbr osobistych,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 28 lutego 2020 r.,
wniosku pozwanej o sprostowanie postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 6 lutego 2020 r., sygn. akt I CO 26/19,

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 14 lutego 2020 r. pozwana wniosła o sprostowanie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2020 r. w przedmiocie wyłączenia sędziów Sądu Apelacyjnego w (...) w sprawie (...).

Pozwana wnioskowała o wyłączenie składu orzekającego w sprawie VI ACa (...) (pismo z dnia 13 kwietnia 2018 r.) oraz o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Apelacyjnego od orzekania o tym wyłączeniu (pismo z dnia 11 maja 2018 r.). Tak

sformułowane żądania zostały potraktowane świadomie łącznie jako jeden wniosek o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Apelacyjnego w (...) od rozpoznania sprawy VI ACa (...), ponieważ żądanie wyłączenia sędziego od rozpoznania wniosku o wyłączenie innego sędziego od rozpoznania danej sprawy implikuje żądanie wyłączenia pierwszego sędziego od rozpoznania tej sprawy. W taki sposób żądania pozwanej zostały potraktowane przez wszystkich sędziów Sądu Apelacyjnego w (...) przy składaniu oświadczeń na podstawie art. 52 § 2 k.p.c., jak również przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 11 kwietnia 2019 r. o odroczeniu rozpoznania wniosku. Pozwana, która wielokrotnie po tych czynnościach zapoznawała się z aktami sprawy, nigdy tego podejścia nie kwestionowała.

Wniosek o sprostowanie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2020 r. jako niezasadny podlegał wobec tego oddaleniu.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.